קרבן בשלשה פרקים פרק שלישי שקלים העדה

נה בפרגוד חפות. לשון חפת חלוקו מלבוש שיש לו שפה שתה יחשדוהו שמלניע שם מכסף הלשכה: מעון הלשכה. שנהנה מו הההדש העני תניא בתוספתא בפ"ב הנכנס לתרום את הלשכה מפשפשין בו בכניסה וביליחה ומדברין עמו משעה שנכנס ועד שעה שיולא ופריך בירושלמי וימלא פומיה מוי פי׳ שלא יוכל להניח כסף התנכו פותה מחי פיי שנח יוכל מספת כסף בפיו אמר ר' תנחומא מפני הברכה שלריך לברך בשעה שמפריש תרומה בקופות להפריש מרומה ואם היה בפיו מוי לא היה יכול לברך משום שנחמר ימלח פי תהלתך: סני הגוברין היו מפספסין בקלקין. פי׳ היו בודקין בשער ראשו שמח הלניע שם כסף: סני ר"ש חומר קוון לח מרום מפני החשד. פי' קווץ מל' קוולותיו תלתלים:

תקלין חדתין

תקלין חדתין
קופות. דממן: מפום. קופות דמנין מן המפורש.
קופות דהכא מפורש הופות דמנין מן המפורש.
קופות דהכא מפורש שהן של גי סאין: דמני ג'
קופות די שהן א"ד מאין. מפרש כמה עולה סנום
כל הג' פרקים לאורויי של הסנום לריך לגמור על
קרבעות וקודם שיותר אינם רשאים לשקול או להחזיר
לשירים לריית: ולחה כחוב אב"ג. על הג' קופות:
ומשלישית גומר כל אשר בה ואח"ב מחר לשניה
יון כו'. מייתו לה איידי דמפרש להני סחותי כוללשלות הדלקמו: שמן שמין: המוליא
יון כו'. מייתו לה איידי דמפרש להני סחותי מחתפורשים: של כוח. דממן: שאמרו. בלני ססחים
אחד חי ואחד מווג גרססן. והכי אמר בבבלי פסחים
ה"ג ממה שיעורן של כוחות. איידי דמוכיר כוקות
מה ידועה להם שהיא מחוקם חוגים? כוקות: מורטין. שם
מדה ידועה להם שהיא מחוקת רביעות: בכרך א" ה"ג מהם שיעות ש לוחות. חייד דתוכיר נסקות מדר המחלים לפרושי סוגים לרפושי סוגים לרסות: מורטין, שם מדר המחלים לרסות רביעית: בכרף אי. בכלא הספסק ביניהם אלא שמאן כינופין אי בעינן דוקא הפסק ביניהם אלא שמאן כינופין אי בעינן דוקא הפסק בייהא ניכר ארבעתן כיון שתקנום נגד די האלונה או לא: ילא. אם שמע בבהב"ע הלל בלי מוס ג' לדי ושתאן רלופין וילא: בשמקין באון הפסק, לדי ושתאן רלופין וילא: בשמקין לאון באי בספסק מועט בשתיית הכום, ומשום יהוא לשון אלי בהספסק מועט בשתיית הכום, ומשום היהא לשון אלי בהספסק מועט בשתיית הכום, ומשום היהא לשביע ע"י ששותיהו בלגימות גקותו וגרון מלא השביע על ע"י שתיית מרובה שמכנים יין הרבה הלמי בל או שישסר נא שישסר נא שישסר לא שישסר. חקות חכמים רק שישה ורל שישסר לא שישסר. מקות חכמים רק שישתה ורלו שישסר לא שישסר לא שישסר. לא שישסר כל השתה כרו לא שתה כר כלא שתה בפוסקין אף לא שתה למה כדי שלא ישתכר מה שתה בפוסקין אף

האוש האלאה. בשנת אליהו את אושברת רבי אבה אתא לגברה אבר לידה מאי בשנת אליה ובשנת אליה מו בשנת אליה מו בשנת אליה מו בשנת האליה שבתת ה"ל העובד את אושברת רבי אבה ובשנת א"ל הוברה אבר לידה מאי בשנת האליה ובשנת האליה

נלמוד סתום מן המפורש (תני) דתניא בשלש קופות של שלש שלש מאין שהן תשעה מאין שהן ין השניו טאין שרון השעון טאין שוון עשרים שרון עליהן עשרים ושבע סאין תורמין את הלשכה וכתוב עליהן א' ב' ג' אל"ף בי"ת גימ"ל מפני מה כתוב עליהן א' ב' ג' לומר ⁶מסתפק מן הראשונה קודם לשניה ⁵ומן השניה קודם לשלישית תמן תניגן המוציא⁵ יין יכדי מזיגת הכום רבי זעירא שאל את רבי יאשיה איכמה שיעורן של כום א"ל נלמד סתום מן המפורש דתני ר' חייא [א] ארבע⁷⁾ כוסות שאמרו בישנן רביעית של יין באיטלקי אמר רבי יוסי בר אבין משום רבי יוחנן דרבי יהודה היא דתני מים[©] כדי גמיע ר' יהודה אומר כדי לשוף בהן את הקילור (מים ר' יהודה אומר כדי מזיגת הכום) יין כדי גמיע ר' יהודה אומר כדי מזיגת הכום מזוג בכמה נשמעינה מן הדא מים כדי גמיע ר' יהודה אומר כדי לשוף בהן את הקילור (י״6 ר' יהודה אומר כדי מזיגת הכום) יין כדי גמיע ר' יהודה אומר כדי מזיגת הכום הרא אמרה מזוג כדי מזיגת הכום כדי מזיגת הכום הרא אמרה מזוג כדי מזיגת הכום כמה שיעורן של כום רבי אבין אמר מימרמון ורביע מהו לשתותן בכרך אחד ^(ב)מדאמר רבי מנא אמר רבי יוםי הלל⁾ יאם שמען בבית הכנסת יצא אם אמרה אם שתאן בכרך אחד יצא מהו לשתותן *בפיסקן [-] כלום אמרו שישתה לא כדי שישתה ולא * שישתכר אם שתה בפיסקן אף הוא אינו משתכר מהו לצאת ביין של שביעית תני רב אושעיא יוצאין ביין של שביעית מהו לצאת בקונדיטין מדתני בר קפרא קונדימין כיין "הדא אמרה יוצאין ביין קונדימין מהו לצאת ביין מזוגין מדתני" רב חייא "ארבעה כוסות שאמרו יוצאין בהן בין חיין ובין מזוגין ובלבר שיהא בהן מעם ומראה יין אמר רבי ירמיה מצוה[®] לצאת ביין אדום שנאמר ¹אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכום עינו וגו' [ג]תאנים מבושל כמתובל מהו לצאת ביון מבושל אמר רבי יונה יוצאין ביין מבושל רבי יונה למעמיה דרבי יונה כד הוה שתי ארבע כסי דפסחא הוה חזיק רישא עד חגא חמיתיה חדא ממרוניתא אפוי נהירין אמרה מכא מכא חדא מהני תלת מלין אית בך או דשתוי חמרא את או דמלוי בריבית את או דמגדל חזירי את א"ל תיפח רוחא דההיא איתתא דחדא מאלין תלת מיליא לית בי אלא אולפני שכיח לי דהכי כתיב 2חכמת אדם תאיר פניו ר' אבהו אתי למבריא חמוניה תלמידוי דר' יוחנן אפוי נהורין אמרון יתלמידים לרבי יוחנן אשכח רבי אבהו סימא אתא לגביה אמר ליה מאי

ג' חלקי רביעית ה"נ במזוג שיעורו בכדי גמיעה: (אמר המגיה ובמסכת שבת כתב הבעל קרבן העדה וח"ל הדא אמרה מווג כדי מזיגת הכוס. וה"פ כדרך בני אדם למזוג והיינו רביעית שלם דאי ס"ד בפחות מרביעית א"כ ביין סגי בפחות מרובע רביעית שהרי אם ימוגנו עם מים יהיה לו שיעור חשוב אלא ודאי דרביעית שלם בעינן): **כמה הוא** שיעורן. של כוסות. אנו שאין ידוע לנו שיעורו של רביעית האיטלקי במה נשער כוס של פסח: טיטרטון ורביע. מדה ששמה טיטרטון כולה ועוד רביעית המדה הואת חוסיף עליה ותמלא רביעית של תורה שלם: מהו לשחוקו. כל הארבע כוסות בכרך אחד בזה אחר זה בלי הפסק בינחים: בהלנ. של לילי פסחים אם שמעה בבית הכנסת שכך היה מנהגם לומר הלל בלילי פסחים בבהכ"נ זכר למקדש שאמרו הלל בשעת עשיית הפסח בבה"מ וקאר" אם כוון לבו לנאת בקריאה זו ילא וא"ל לאומרו עוד בביתו: הדא אמרה. זאת אומרת שאם שתאן בבת אחת יצא שהרי אין דבר מפסיק בין שלישי לרביעי: מהו לשחוםן מפוסקין. פירוש מהו שיהא מותר להפסיק בשתיית כוס אחד כמה פעמים: ה"ג כלום אמרו שישסה לא שישחכר: אם שוחה הוא מפוסקין אף הוא אינו משמכר. אבל אם ישתה בפעם אחת דוקא הוא משחכר דיין מגרונו שבע: מהו לנאת ביין של שביעים. כיון דלא קרינן ביה לכם וקס"ד דארבע כוסות בעינן לכם כמו מלה וכי זין יולאין במלה כן אין יולאין בארבע כוסות או לא: בקונדיטין. יין שיש בו בשמים: מהו ללאת מזוגין. יותר מג' חלקים: והוא שיהא בהן טעם יין. משמע דאפילו עד ששה חלהים מים ששם "ן. נושנוע הוספינו עד ששה חנקים מים יולחין בו: ה"ג מכושל כדי מבל. לכיך שיהה מבושל שיחן בו הבישול עוסכ כתבלין אבל מבושל יותר מחלי לה! הוחיק רישיה. וכחיב ליה ראשו עד ענרת לכך הכשיר במבושל שאינו מזיק כל כך: חמתיה וכו'. ראתה אותו אשה אחת משרי שפניו מאירין: **חדא מן סלת וכו'**. א' מג' דברים אלו בך: או מלוה ברבים. שאין לו דאגת פרנסתו: או מגדל חזירין. שמרויח הרבה: אלא אולפני שכיח לי. חלמודי מלוי בידי. ל"א שמלוי לו לחדש דברים בתורה והן מאירין פניו: **חמוניה.** ראו אותו: אשכח רבי אבהו. מציאה לכך פניו להובין: **מוספסא** עסיקסא. מוספתא ישנה שלא ראה אותה מימיו עסיקסא. מלא וראה בה דברים חדשים ושמח בה: לוג דאורייסא. לוג הכתוב בתורה: סמונסא וכו'. מדה הישנה שמודדין בה המוריים בלפורי: חכים אנא לה. מכיר אני המדה הזאת ודבית רבי ינאי מודדיו בה דבש ה"ג ודבית רבי ינאי: חלי שמינית. מדת טבריה הישנה היא רביעית של תורה:

משנת אליהו

ל) אין, ב) ולא משנייה,ג) שבת עו ב וירושלי שבת פ"ח הלכה א, ד) עי' פסחים הה ב. כ) תוספי שבת פ"ט. ירושלמי ברכות פ״ח הל"ה, ו) פסחי קח ב, ח) עי ב"ב לו ב. ט) ונדרים מט או. י) מ"ר קהלת פ' מי כהחכ ל) אמרון קומי ר' ל) פסחי קט א,

עין משפם נר מצוה

יב א מיי' פרק יח משבת הל"ב: "ג ב מיי' פ"ז מחמץ הלכה

ט טוש"ע או"ח סימן ט טושיע טוייט סימן מעב סעיף ט: יד ג מייי שם פ״ח הל״י

ובסשגות וסס"מ: בו ד מיי׳ פרק כט משבת הלכה יד ובהשגות והה"מ טור שו"ע שם

מעיף יב: סעיף יב: בד ה מיי' פרק ז מחמץ הלכה ט: יז ו טור שו"ע שם סעיף יא:

ז טור שו"ע שם סעיף. יב וסימן ערב סעיף ח:

נוסחת הבבלי

(א) כמה הוא שיעורו של כוס וכו' דתניא ר' חייא כו' רביעית יין האיטלקי הכוס מזוג בכמה אר"י בר בון כו' נשמעין מן הדא דתני כו': (ב) מדאמר

הגהות הגר"א

[8] ה"ג ארבע כוסו׳ שאמרו ישגן רביעית יין האיטלקי א' חי וא' מזוג כמה שיעורו של כוסות וכו׳ ומן א"ר יוסי וכו' עד ר' אבין אמר טטרטין נמחק. וכ"ה בבבלי בפסחים: וב ז"ל כלום אמרו אלא שישתה לא שישתכר אם שתה וכו': [ג] ה"ג אל תרא יין כי יתאדם וגו' ושל מזוג בכמה נשמעינה מן הדא המוליא יין כדי מזיגת הכום מהו ללאת ביין מבושל א"ר יונה מן מה דתני מבושל כמתובל יולאיו ביין מבושל ר' יונה לטעמיה וכו'. הכא גרסינן שפיר ושל מזוג בכמה ולא שפיר ישל מווג בכמה יכה לעיל מינה משום דאכתי לא שמענו דיולאין ביין מזוג מתעה דיונמין ביין מודג וחיך יפרש שיעורו: וחיץ דיפרש שיעורו: [ד] הייג דבת רי ינאי הוו מכילין בה דבש ולתה קרי לה עתיקא וכרי. והשאר שבינתים נמחק ור"ה בירשל דפקחים פי בתרא בירשל דפקחים פי בתרא בירשה בי ושנת פ״ח:

תורה אור השלם 1. אַל הַּרֶא יַיִן כִּי

יִתְאַדְם כִּי יְתָּוְ בָּבּוֹס עֵינוֹ יִתְאַדְם כִּי יְתָּוְ בָּבּוֹס עֵינוֹ יִתְהַלַּךְ בְּמֵישְׁרִים: משלי כג לא

2. מִי בְּהָחְכָם וּמִי יוֹדֵעְ פַּשֶּׁר דְּבָר חָכְמֵת אָדְם תָאִיר פָנָיו וְעוֹ פָנָיו יִשְׁנָא: קהלת ח א